

3. katechéza

ROK VIERY

9. december 2012 – *Viera Jána Krstiteľa*

spevnená pochybnosťami

O tom všetkom priniesli Jánovi zvestí jeho učeníci. Ján si zavolał dvoch svojich učeníkov a poslal ich k Pánovi s otázkou: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“ Keď muži k nemu prišli, povedali: „Poslal nás k tebe Ján Krstiteľ a pýta sa: »Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?«“ Práve v tú hodinu uzdravil mnohých z neduhov, chorôb a od zlých duchov a mnohým slepým daroval zrak. A tak im odpovedal: „Chodte a oznámte Jánovi, čo ste videli a počuli. Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium. A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší.“

Keď Jánovi poslovia odišli, začal hovoriť zástupom o Jánovi: „Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka oblečeného do jemných šiat? Veď tí, čo sa skvostne obliekajú a žijú v rozkošiach, bývajú v kráľovských domoch. Teda čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka. Lebo to o ňom je napísané: *»Hľa, posielam svojho posla pred tvojou tvárou a on pripraví cestu pred tebou.«*

(Lk 7,18-27)

V Adventnom období nám Cirkev stavia pred oči postavu Jána Krstiteľa, ktorý dostal od Boha špeciálne poslanie: *Pripraviť cestu Pánovi* – ako to máme možnosť počuť práve dnes, na 2. adventnú nedeľu.

Budúcu nedeľu budeme počúvať, ako každému, kto prejavil záujem pripraviť sa na príchod Mesiáša, dáva radu ako má vyzerat' jeho príprava: vedieť sa podeliť s núdznymi, nevymáhať vyššie dane, nekrivdiť bližnému...

A keď pre silu jeho osobnosti si mnohí mysleli, že on je Mesiáš, Ján v pokore, ktorá bola rovnako silná ako jeho výzvy na pokánie, povedal: „*Ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. V ruke má vejačku, aby si vyčistil humno a pšenicu zhromaždil do svojej sýpky, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni*“ (Lk 3, 16-17).

A keď potom v sile svojej autority a s istotou ukázal na Ježiša: „*Hľa, Boží Baránok*“ (Jn 1, 36), a videl, ako jeho najvernejší, Ondrej a Ján sa pohli za Ježišom a zotrvali s ním celý deň, cítil, že naplnil poslanie, ktoré mu Boh dal.

Keď čítame 1. kapitolu Markovho evanjelia a 3. kapitolu z Lukášovho opisu, dozvedáme sa, že krátko potom, ako Ježiš po krste odišiel na púšť, kde sa 40 dní a nocí modlil a postil, Ján ešte ohlasoval evanjelium. Ale čoskoro (možno na konci Ježišovho pobytu na púšti alebo krátko po jeho návrate do Galiley) Herodes dal Jána uväzniť, lebo ho napomínal pre nemravný a pohoršlivý život s Herodiadou, ktorá bola manželkou Herodesovho brata Filipa.

Zdá sa, že Ján to hrdinsky prijal ako obeť za Božiu pravdu, ktorú hlásal. Že ho väzenie nezlomilo na duchu, svedčí aj skutočnosť, že aj vo väzení, keď za ním Herodes prichádzal, stále mu s rovnakou horlivosťou hovoril, že nesmie žiť v hriechu.

Podľa všetkého Ján mal stále možnosť stretávať sa so svojimi učeníkmi, ktorí ho vo väzení navštevovali. Herodes to dovolil, lebo si Jána vážil. Ale viac asi preto, že ako každý človek, ktorý nemá opravdivú, úprimnú vieru, bol poverčivý. A preto sa aj Jána bál (por. Mk 6, 19-20).

Ján bol teda v kontakte so svojimi učeníkmi a určite sa veľmi živo zaujímal o Ježiša. O všetkom, čo hovoril a robil.

No prichádza moment, ktorý zrejme Jána zneistil.

Na začiatku dnešnej katechézy sme v evanjeliovom úryvku počuli slová: *O tom všetkom priniesli Jánovi zvesť jeho učeníci.*

O čom? Čo ich samých, aj Jána prekvapilo na Ježišovom konaní?

Bezprostredne pred týmto úryvkom Lukáš píše o uzdravení stotníkovho sluhu a o vzkriesení syna naimskej vdovy. A ešte predtým Ježiš hovorí Blahoslavenstvá, prikazuje lásku k nepriateľom, hovorí o brvne v oku...

Nič z toho však nesvedčí o tom, čo o ňom zvestoval Ján Krstiteľ, že to bude muž s vejačkou v ruke, ktorý urobí poriadok vo vyvolenom božom ľude.

Čo to je? Je Ježiš naozaj tým, ktorého posielal Boh a ktorému mal on pripraviť cestu do srdca ľudí podľa proroctiev proroka Izaiáša?

Alebo sa pomýlil? Ježiš je síce poslaný Bohom, o tom nepochybuje, veď pri jeho krste videl otvorené nebo a holubicu a počul hlas z neba. Ale je on tým sľúbeným Mesiášom? Ján potrebuje mať istotu. Vie alebo aspoň cíti, že nie je od smrti ďaleko. Herodiadine úklady a Herodesova slabosť sú jasným znamením blízkeho konca. Nebojí sa zomrieť za pravdu. Ale rozhodne by nechcel zomrieť v neistote, či naozaj splnil poslanie, ktoré mu Boh zveril.

Posiela – ako sme počuli – učeníkov aby sa opýtali: *Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?*

Môžeme si predstaviť, čo asi prežíval Ján. Myslím, že to ani nám nie je cudzie.

Koľkokrát aj my sami prežívame neistoty?!

Napríklad rodičia, ktorí do výchovy svojich detí vložia svoj čas, námahu, obetu a príklad, snažia sa zo svojich detí vychovať dobrých ľudí a dobrých kresťanov. A keď sa ich deti osamostatnia, často sa s bolesťou a slzami v očiach pýtajú: Čo sa to stalo? Urobili sme niekde chybu? Veď sme sa snažili dať svojim deťom všetko... Prečo sa teda odvrátili od Pána Boha? Prečo zišli z dobrej cesty? O to väčšia je bolesť rodičov, ak ich deti neostali ani len dobrými ľuďmi a dali sa na vyslovene zlé cesty života.

Múdri sú tí rodičia, ktorí vedia v takejto situácii svoje deti vkladať do Božích rúk. Ktorí sa za svoje deti aj naďalej modlia, ktorí im vyprosujú dar viery a dar pokánia. Ktorí (podobní svätej Monike) nepočítajú čas, ktorý venovali v modlitbe a obete za svoje deti, lebo vedia, že Boh má svoje spôsoby a cesty. On najlepšie vie kedy a ako môže ich deti priviesť k náprave. A to aj vtedy, keď už oni, rodičia, nebudú medzi živými.

A Boh mal svoju cestu a svoj čas aj pre Jána Krstiteľa.

Ježiš, aby mu vrátil odvahu a stratený pokoj, odpovedá mu slovami toho istého proroka Izaiáša, podľa ktorého Ján pripravoval cestu:

Chodte a oznámte Jánovi, čo ste videli a počuli. Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium. A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší.

A Jána už viac nepočujeme.

Mohli by sme teda povedať, že sa uspokojil s Ježišovou odpoveďou. Ved' dobre poznal Izaiáša, aj iných prorokov. Len mu možno unikli nejaké súvisy. A keď mu ich Ježiš urobil, Ján v pokore, ktorou vždy vynikal, pokojne odovzdal svoj život do Božích rúk.

Nasvedčujú tomu aj Ježišove slová, ktoré sme mali v závere dnešného úryvku. Ježiš označuje Jána za proroka. Ba hovorí, že je ešte väčší ako ktorýkoľvek z prorokov. Lebo on nielen ohlasoval Mesiáša. On robil presne to, čo napísal prorok Malachiáš: *Hľa, posielam svojho posla pred tvou tvárou a on pripraví cestu pred tebou.*

Ján bezprostredne pripravil cestu Ježišovi do srdc ľudí, počnúc svojimi učeníkmi, ktorí sa ako prví pobrali za Ježišom.

Aj my vtedy spevníme vo viere, keď nad svojimi pochybnosťami, neistotami a bolesťami nebudeme len nariekať, ale budeme hľadať. Budeme rozmýšľať ako Ján, či sme neurobili niekde chybu. A to len kvôli tomu, aby sme ju mohli napraviť. Alebo si ju aspoň priznať a dovoliť Bohu, aby ju napravil On v nás a ak bude chcieť, aj cez nás. Aby pochybnosť, ktorá možno najprv pôsobila ako niečo, čo nás oslabovalo, stala sa pre nás novou silou ísť ešte s väčšou rozhodnosťou a radosťou po Božej ceste až kým nedôjdeme do Otcovho náručia.